

راهبرد یونیسف در زمینه حمایت از کودک

خلاصه

راهبرد حمایت از کودک، مشارکت و نقش یونیسف را در تلاشهای ملی و بین المللی به منظور برآورده نمودن حقوق کودکان و نیل به اهداف توسعه هزاره در قالب طرح راهبرد میان مدت (MTSP) برای سال های ۲۰۰۶-۲۰۰۹ تعریف و تبیین می نماید. این راهبرد پس از مشورت های گسترده با طیف وسیعی از شرکای عمده و کارکنان یونیسف تدوین شده است. توصیه می گردد که هیأت اجرایی پیش نویس تصمیم مندرج در بخش ۷ را تصویب نماید.

سازمان ملل متحد

شورای اقتصادی اجتماعی

انتشار: محدود

۲۰۰۸/۵/۲۰

نسخه اصلی: انگلیسی

جهت اقدام

صندوق کودکان سازمان ملل متحد

هیأت اجرایی

جلسه سالیانه ۲۰۰۸

۳-۵ ژوئن ۲۰۰۸

I. هدف راهبردی حمایت از کودک

۱. حمایت از کودک در هر کشوری امری مهم محسوب می گردد و برای یونیسف یک اولویت اساسی است. مطابق کنوانسیون حقوق کودک و سایر معاهدات بین المللی، همه کودکان از حق حمایت شدن در برابر آسیب برخوردارند. چارچوب مقرراتی بین المللی موجود در زمینه حقوق کودک و تصمیمات و سیاستهای توافق شده در ارکان بین الدولی سازمان ملل متحد، فعالیت های یونیسف را هدایت و رهنمون می نماید. این راهبرد، با همکاری نزدیک کشور میزبان اجرا خواهد شد.
۲. پیشگیری و مقابله با خشونت، بهره کشی و آزار کودکان لازمه تضمین حقوق آنان در زمینه حیات، رشد و رفاه می باشد. نگرش و رویکرد یونیسف ایجاد محیطی حامی است که در آن دختران و پسران رها از هر نوع خشونت، بهره کشی و جدایی غیر ضروری از خانواده قرار دارند و قوانین، خدمات، رفتارها و رویه ها، آسیب پذیری کودکان را به حداقل می رساند و عوامل شناخته شده خطرزا را مدنظر قرار می دهد و انعطاف پذیری کودک را تقویت می نماید. این رویکرد مبتنی بر حقوق بشر است و بر پیشگیری و همچنین مسئولیت دولت ها تأکید می ورزد، کارآیی کمک ها را از طریق حمایت ظرفیت پایدار ملی برای حمایت از کودک تقویت می نماید و نهایتاً منعکس کننده نقش خود کودکان به عنوان عاملان تغییر و بازیگران محیط های حامی می باشد.
۳. حمایت از کودک در صورتی موفق است که با پیشگیری آغاز شود. اولویت در نظر گرفته شده برای آموزش، بهداشت و توجه به تبعیض های جنسیتی در اهداف توسعه هزاره و فعالیت های یونیسف، این راهبرد پیشگیرانه را از جمله در شرایط بحرانی مورد تأیید قرار می دهد. رویکردهای حساس نسبت به کودک در حمایت های اجتماعی می تواند نقش عمده ای ایفا نماید: هدف از تأکید مجدد یونیسف بر اثرگذاری بر خط مشی ها، در کنار فعالیت در زمینه حمایت از کودک، جلب توجه بیشتر به کودکان در چارچوب نظام های ملی حمایت اجتماعی و عوامل بین المللی توسعه می باشد. چارچوب های حقوقی داخلی که به معافیت از مجازات عاملان خشونت علیه کودکان پایان می دهند و برای کودکان امکان دسترسی به عدالت را فراهم می کنند نیز ضروری و اساسی می باشند.
۴. حمایت قوی از کودک، سنگری را در مقابل شبکه ای از خطرات و آسیب پذیری هایی که زیربنای بسیاری از آسیب ها و سوء استفاده هاست ایجاد می کند که عبارتند از: آزار و بهره

کشی جنسی؛ قاچاق؛ کار خطرناک؛ خشونت؛ زندگی و کار کردن در خیابانها؛ تأثیر مخاصمه مسلحانه از قبیل استفاده از کودکان توسط نیروها و گروه های مسلح؛ رویه های مضر از قبیل ختنه / قطع آلت تناسلی دختران و ازدواج کودک؛ نبود دسترسی به عدالت و قرارداد غیر ضروری کودکان در مراکز نگهداری کودک. محیط حامی کودکان باعث افزایش پیشرفت های رشدی و بهبود بهداشت، تحصیل و رفاه کودکان و ظرفیت های در حال تکامل آنان برای تبدیل به والدین، شهروندان و اعضای مفید جامعه می گردد. از سوی دیگر، رویه های مضر و آزاردهنده علیه کودکان موجب تشدید فقر، انزوای اجتماعی و بیماری ایدز می شود و احتمال اینکه نسل های بعدی با خطرات مشابهی مواجه شوند را افزایش می دهد. از اینرو، حمایت از کودک بخش مهم و نقش اساسی یونیسف را در نیل به اعلامیه و اهداف توسعه ای هزاره ایفا می کند.

۵. دغدغه های حمایت از کودک، جهانی و فراملی هستند: یونیسف برای حمایت از کودک در سراسر جهان هم در شرایط بحرانی و هم در شرایط با ثبات اولویت قائل است.

۶. هدف این راهبرد، کاهش مواجهه کودکان با آسیب ها از طریق اقدامات تسریع کننده ای است که محیط حامی را برای کودکان در همه محیط ها تقویت می نماید و این اقدامات سریع را به شکلی راهبردی و در مقیاسی گسترده هدایت می کند. این راهبرد از دستاوردهای حمایت از کودک که توسط فعالیت های یونیسف شناسایی شده است حمایت می کند و به تقویت این دستاوردها برای آینده کمک می نماید. این راهبرد اهداف^۱ و شاخص های جدید یا بیشتری برای حمایت از کودک ارائه نمی کند و با توجه به گستردگی حوزه حمایت از کودک، سعی در ارائه جزئیات برنامه های مربوط به این حوزه را ندارد. یونیسف از طریق

^۱. یونیسف به فعالیت های خود در جهت دستیابی به اهداف اساسی و مهم در زمینه حمایت از کودک در "طرح راهبرد میان مدت ۲۰۰۹-۲۰۰۶" ادامه می دهد. این اهداف عبارتند از:

۱. تصمیمات دولتی تحت تأثیر آگاهی های فزاینده از حقوق حمایت از کودک و بهبود داده ها و تحلیل ها در زمینه حمایت از کودک قرار دارد.
۲. تضمین کارآیی نظام های قانونگذاری و اجرایی و بهبود حمایت و ظرفیت های واکنشی به حمایت از کودکان در برابر خشونت، بهره کشی و سوء استفاده از جمله کار بهره کشانه (استثمارگرانه) از کودک
۳. حمایت بهتر از کودکان در برابر آثار مخاصمه مسلحانه و بلایای طبیعی (بر اساس تعهدات بنیادین در مورد کودکان در شرایط اضطراری)

شناسایی اقدامات راهبردی در زمینه حمایت قوی از کودک در سراسر دنیا امیدوار است تا بر رویکردهای دیگر بازیگران فعال در عرصه حمایت از کودک، حقوق بشر و توسعه و همچنین بخش خصوصی تأثیر بگذارد تا تلاش‌های هماهنگ ما تأثیر بخشی بیشتری داشته باشد. کلیه برنامه‌ها و اقدامات در جهت بهبود بهداشت، تحصیل، نقش آفرینی یا به منظور مقابله با اثرات ایدز باید بطور یکسان برای تقویت، و نه تضعیف حمایت از کودک طراحی شوند.

۷. راهبرد در یک چارچوب گسترده مقررات بین‌المللی در زمینه حمایت از کودک و توصیه‌های مرتبط ارائه شده در مطالعه دبیرکل سازمان ملل متحد در زمینه خشونت علیه کودکان استوار است این راهبرد بر مدیریت و سهم کردن دانش و، توجه به انزوای اجتماعی، در نظر گرفتن حمایت از کودک در همه بخش‌ها از جمله بهداشت و آموزش و پرورش و در شرایط بحران؛ ظرفیت‌سازی دولت‌ها و سایر شرکا و فعالیت‌های بالا دستی به منظور کسب نتایج پایدار تأکید دارد. در این راهبرد یونیسف بر تأکید بر اهمیت مشارکت در همه سطوح از جمله با خود کودکان ادامه می‌دهد.

۸. پنج بخش اصلی راهبرد بر اساس رویکردهای عمده ایجاد یک محیط حامی عبارتند از: (الف) تقویت نظام‌های ملی حمایتی و (ب) حمایت از تغییرات اجتماعی؛ (ج) ترویج حمایت از کودک در مخاصمه مسلحانه و بلایای طبیعی. حوزه‌های مشترک عبارتند از (د) ادله‌سازی و مدیریت دانش و (ه) عوامل ایجاد کننده و تسریع کننده تغییر.

۹. این راهبرد در هر حوزه، بر مبنای درس‌های آموخته در سطح کشوری و با ترکیب رویکردهای موجود در راهنمای حمایت از کودک با رویکردهای جدید و مستحکم دیگر استوار است. اقدامات راهبردی شناخته شده به موارد ذیل می‌پردازند:

- انتظار جهانی از رهبری یونیسف در حمایت از کودک
- نیاز به مشارکت گسترده‌ای که می‌تواند منافع فزون تری را در زمینه حمایت از کودک ایجاد کند.
- ارزش اتکا بر دستاوردهای پیشین
- نیاز به تضمین این امر که جنبه‌های چند بعدی محیط حامی مد نظر قرار گیرد.
- توانایی بالقوه برای مشارکت و نقش آفرینی در پیشرفت‌های قابل سنجش در زمینه حمایت از کودک در یک دوره ده ساله
- نیاز به تشریک مساعی در فعالیت‌های نهاد‌های سازمان ملل متحد به منظور نیل به اهداف حمایت از کودک

II. فراهم نمودن محیط حامی

۱۰. این بخش اقدامات راهبردی گسترده و خاص را برای تقویت حمایت از کودک بر می شمرد. چارچوب محیط حامی (PEF) که در یادداشت راهنمای عملیاتی یونیسف در سال ۲۰۰۲ مشخص شده است، هشت عنصر گسترده را تعریف می نماید که برای یک حمایت خوب مهم و اساسی می باشند. این عناصر بهم پیوسته افراداً و جمعاً برای تقویت حمایت و کاهش آسیب پذیری عمل می کنند. اقدامات یونیسف در زمینه تأمین یک محیط حامی در راستای حقوق بشر به سمت کاهش اختلافات در دسترسی به اطلاعات، مشاوره ها و خدمات می باشد خواه این اختلافات مبتنی بر موانع جغرافیایی یا اقتصادی باشد یا تبعیض مبتنی بر جنسیت، سن، قومیت یا سایر عوامل.

چارچوب محیط حامی

۱. تعهد دولتی نسبت به اجرای حقوق حمایتی: شامل سیاست های رفاه اجتماعی، بودجه کافی، تأیید و تصویب عمومی اسناد بین المللی می باشد.
۲. قانونگذاری و اجرا: شامل یک چارچوب قانونگذاری کافی، اجرای مستمر آن، مسئولیت پذیری و نبود معافیت از مجازات (برای مرتکبین خشونت علیه کودکان) می باشد.
۳. نگرش ها، سنت ها، رفتار و رویه ها: هنجارها و سنت های اجتماعی را در بر می گیرد که رویه های مضر را محکوم می کند و مشارکت کودکان را تضمین می نماید و از مواردی که حامی هستند حمایت می کنند.
۴. بحث آزاد با دعوت از رسانه ها و جامعه مدنی: چارچوب محیط حامی سکوت را به عنوان یک مانع عمده در تعهد خواهی از دولت ها تأیید می کند، از رویه های مثبت حمایت و مشارکت کودکان و خانواده هایشان را تضمین می نماید.
۵. مهارت های زندگی، دانش و مشارکت کودکان: شامل کودکان هم دختر و هم پسر به عنوان بازیگران حمایت خود از طریق استفاده از آگاهی خود در زمینه استفاده از حقوق حمایتی خود و شیوه های پرهیز و واکنش نسبت به خطرات می باشد.

۶. ظرفیت و قابلیت افرادی که با کودک در تماس هستند: شامل آگاهی، انگیزش و حمایت لازم توسط خانواده ها و اعضای اجتماع، معلمین، مددکاران بهداشتی و اجتماعی و پلیس به منظور حمایت از کودکان می باشد.

۷. خدمات اولیه و مورد نظر: خدمات اجتماعی، بهداشتی و آموزشی اولیه را که کودکان بدون تبعیض نسبت به آن حقوقی دارند و نیز خدمات خاصی که به پیشگیری از خشونت و بهره کشی کمک می کند و مراقبت، حمایت و کمک به ادغام مجدد در وضعیت های خشونت، سوءاستفاده و جدایی را شامل می شود.

۸. نظارت و مراقبت: شامل نظام های کارآمد نظارتی از قبیل گردآوری داده ها و بررسی روندها و واکنش ها می باشد.

۱۱. این عناصر رویهم رفته نظام های ملی حمایتی و نیز تغییرات اجتماعی را توصیف می کنند. نظام های ملی حمایتی متشکل از عناصری است که بر مبنای آن دولتها دارای مسئولیت اولیه اقدام می باشند که عبارتند از: تعهد دولت، قانونگذاری، مقررات و ضوابط ارائه خدمات، نظارت، و ظرفیت سازی انسانی. بحث آزاد، هنجارهای اجتماعی و مشارکت خود کودکان مستلزم بهره مندی از حمایت اجتماعات و جوامع مدنی است و در اینجا به عنوان تغییر اجتماعی مورد توجه قرار می گیرند. در عمل، این رویکردها به شدت در هم تنیده هستند: قانونگذاری در تغییرات در هنجارهای اجتماعی (برای مثال در نگرش نسبت به کار کودک) و مقررات مشارکت دارد و ارائه آموزش به منظور کاهش خشونت در مدارس زمانی کارآمد تر خواهد بود که از اقبال و اجماع عمومی برخوردار باشند. طبقه بندی این رویکردها به انتقال اقدامات کلیدی که یونیسف می تواند برای حمایت از هنجارهای حامی اجتماعی اتخاذ نماید و افزایش ظرفیت حمایتی، قانونی و خدماتی به نفع کودکان و خانواده ها را در پی داشته باشد کمک کند.

II الف. ایجاد نظام های ملی حمایتی

۱۲. نظام های حمایت از کودک شامل مجموعه ای از قوانین، سیاستها، مقررات و خدمات لازم در همه بخش های اجتماعی - به ویژه رفاه اجتماعی، تحصیل بهداشت، امنیت و دادگستری - است که از پیشگیری و واکنش نسبت به خطرات مرتبط با حمایت پشتیبانی می نماید. این نظام ها بخشی از حمایت اجتماعی هستند و فراتر از آن توسعه می یابند. در سطح پیشگیری هدف آنها تقویت و حمایت از خانواده ها برای کاهش انزوای اجتماعی و کم نمودن خطر جدایی، خشونت و بهره کشی می باشد.

۱۳. مسئولیت‌ها غالباً در بین نهادهای دولتی بر اساس خدمات ارائه شده توسط مقامات محلی و ارائه‌کنندگان غیر دولتی و گروههای اجتماعی تقسیم می‌شود و ایجاد هماهنگی بین سطوح و بخشها از جمله نظام‌های مرسوم ارجاع (معرفی) یک جزء ضروری نظام‌های کارآمد حمایت از کودک می‌باشد. تقویت چنین نظام‌هایی مستلزم توجه به اصلاح سیاست توسعه ظرفیت نهادی برنامه ریزی، بودجه ریزی نظام‌های نظارتی و اطلاعاتی می‌باشد. یونیسف بطور خاص می‌تواند به خوبی بر چارچوب‌های مرتبط با کودکان از طریق اصلاح قوانین، توسعه سیاست و اقدامات مجموعه‌های استاندارد تأثیرگذار باشد. این رویکرد بالادستی نسبت به حمایت از کودک در سطح کشوری و تجربه جهانی و دانش یونیسف و سایرین مطابق با فعالیت جاری یونیسف می‌باشد و انتظار می‌رود تا کارآمدی و کارایی حمایت یونیسف را با همکاری نزدیک سایر نهادهای سازمان ملل متحد تقویت نماید. بر مبنای شناخت مسئولیت‌پذیری دولت برای حمایت از کودکان بر اساس کنوانسیون حقوق کودک و سایر اسناد بین‌المللی، هدف این رویکرد کمک به دولتها در زمینه برآورده نمودن این مسئولیتهاست.

۱۴. اولویت‌های فعالیت تقویت‌کننده نظام، متنوع و متفاوت می‌باشد. کشورهای دارای منابع کم ممکن است بر تعریف یک مجموعه حداقلی از خدمات و قوانین حمایت از کودک و سیاستها و ظرفیت‌های حمایت از آنها تمرکز داشته باشند. کشورهایی که در مرحله پس از بحران قرار دارند بر استقرار مجدد حاکمیت قانون و توجه به حمایت از کودکان در بخشهای گوناگون به عنوان تقویت‌کننده تمرکز خواهند نمود. کشورهای دارای درآمد متوسط احتمالاً به اصلاح و بهبود نظام‌های موجود اجتماعی و حقوقی خواهند پرداخت. دغدغه‌های عمومی (مشترک) شامل توجه به نابرابری قدرت جنسیتی، تقویت هماهنگی بین بخشها و افزایش حمایت از طریق حمایت اجتماعی و ابتکارات حاکمیت قانون می‌باشد. در هر مجموعه اطمینان از این امر که گروههای آسیب‌پذیر، منزوی (مطروود) و یا «نامرئی» در اجتماع در چارچوب دستیابی به نظام حمایت از کودک گنجانده می‌شوند مستلزم تأکید ویژه‌ای است.

اقدامات راهبردی در زمینه حمایت از نظام‌های ملی حمایت از کودک

۱۵. ادغام حمایت از کودک در فرآیندهای ملی و غیر متمرکز از قبیل راهبردهای حمایت اجتماعی. این اقدام در راستای نخستین توصیه مطالعه سازمان ملل متحد در زمینه خشونت علیه کودکان. راهبردهای کاهش فقر، برنامه‌های توسعه ملی، راهبردهای حمایت اجتماعی و برنامه ریزی راهبردی بخش بهداشت، آموزش، رفاه اجتماعی و دادگستری فرصتهایی را برای ادغام نتایج حمایت از کودک و تقویت نظام فراهم می‌سازد. هدف این تلاش‌ها باید تأمین تعهدات

سیاسی گسترده تر نسبت به رفاه اجتماعی از طریق شناخت این نقش که حمایت مؤثر در کاهش فقر و توسعه ملی بازی می کند باشد.

- شناسایی یک مجموعه حداقلی از خدمات حمایت از کودک و حمایت از گنجاندن آنها در راهبردهای حمایت اجتماعی در برنامه های توسعه ملی و بخشی و اصلاح قوانین.

- توسعه و بکارگیری یک ابزار تحلیلی برای طرح ریزی و ارزیابی سیاستهای موجود در زمینه حمایت از کودک، قوانین و خدمات بسنده و کافی و شناسایی موانع و فرصت های اجرایی به ویژه در دسترسی به گروههای آسیب پذیر یا منزوی (مطرود).

- انجام یک تجزیه و تحلیل هزینه ارائه خدمات حمایت از کودک و دفاع از اختصاص بودجه کافی.

- تقویت توجه به حمایت از کودکان به طور خاص آسیب پذیر از جمله کودکان دارای معلولیت، یتیم، اقلیت های قومی و گروههای بومی و کودکان مبتلا به ایدز.

۱۶. تضمین این امر که اصلاح حمایت اجتماعی در دستیابی به نتایج حمایت از کودک نقش آفرینی می کند. تأکید فزاینده بر حمایت اجتماعی در قالب توسعه بین المللی از جمله در کشورهای که ایدز به طور گسترده ای شایع می باشد، فرصتی را برای تأکید بر خدمات پیشگیرانه (واکنشی) حمایت از کودک به عنوان نقطه ثقل حمایت اجتماعی حساس نسبت به کودک فراهم می سازد. این خدمات شامل آموزش فرزند آوری، مراقبت روزانه، حمایت خانوادگی و خدمات جوانان، مددکاری اجتماعی و مراقبت جایگزین است. توصیه شماره ۳ مطالعه خشونت به سیاستهای اشاره می نماید که فقر و سایر اختلافات و تضادها را مورد توجه قرار می دهد. همچنین یونیسف می تواند دفاع نماید که دغدغه های حمایتی در طراحی انتقال های نقدی یا جنسی و استفاده از فرصت نفوذ بیشتر حمایتی در زمینه تقویت بخش رفاه اجتماعی مد نظر قرار گیرد.

- حمایت از ادغام نتایج حمایت از کودک و تأکید بر تدابیر تقویت کننده نظام در همه راهبردهای حمایت اجتماعی.

- حمایت از پوشش فزاینده حمایت اجتماعی از جمله خدمات رفاه اجتماعی برای دستیابی به آسیب پذیر ترین کودکان به عنوان یک اولویت.

۱۷. ترویج عدالت در چارچوب دستور کار حاکمیت قانون. توصیه شماره ۹ مطالعه خشونت بر نیاز به بهبود نظام های دادگستری و بخش امنیتی به منظور حمایت از کودکانی که در تماس با قانون قرار گرفته اند از قبیل بزه دیدگان (قربانیان جرم)، شهود و بزهکار و پایان بخشیدن به

معافیت از مجازات جرایم علیه کودکان تأکید می نماید. حوزه گسترده ای برای بسط همکاری های ما در زمینه کنترل فعالیت سایرین پیرامون حاکمیت، صلح و امنیت و اصلاح بخش دادگستری و افزایش استفاده از تخصص ما در بهبود احترام به حقوق کودک برای مثال از طریق توانمندسازی حقوقی و مشارکت جامعه مدنی وجود دارد.

- ترویج یک رویکرد مشترک سازمان ملل متحد و ابزارهایی برای عدالت در بین کودکان با توجه بیشتر به کودکان در تلاش های حاکمیت قانون، افزایش سرمایه گذاری های نهادهای ملل متحد و سایر بازیگران توسعه در بخش دادگستری (دادرسی) در زمینه حمایت از مسایل کودکان

- بهبود و انتشار آگاهی در زمینه موضوعات مرتبط با کودکان در نظام های دولتی و غیر دولتی از جمله قضازدایی و رسیدگی های حساس نسبت به کودک و حمایت از اطلاع رسانی، مواضع سیاست و مداخلات برنامه ای.

- ترویج توانمندی حقوقی کودکان، زنان و خانواده های منزوی (مطرود) و جامعه مدنی به منظور بهبود دسترسی آنان به عدالت جهت جبران نقض حقوق خود، کمک به قطع چرخه فقر، خشونت و بهره کشی.

۱۸. تقویت هماهنگی بین بازیگران نظام حمایت از کودک. توصیه های شماره ۵ و ۶ مطالعه خشونت خواستار تقویت ظرفیت و توانایی افرادی که با کودکان کار می کنند و نیز تقویت واکنش و خدمات ادغام مجدد می باشد. گنجاندن منظم دغدغه های حمایت از کودک در قالب قواعد رفتاری بخش بهداشت، آموزش، دادگستری و امنیتی، آموزش های حرفه ای و نظام های اطلاعاتی و مدیریتی باید حوزه های فعالیت آتی یونیسف باشد. هماهنگی بین این بخش ها و تأسیس نظام های کارکردی ارجاعات برای کودکان و خانواده های دریافت کننده خدمات به موقع، مناسب، در دسترس و دوستدار کودک مهم می باشد.

- افزایش توجه نسبت به نقش ها و وظایف متخصصین در قالب فعالیت بخش های آموزشی، بقای کودک و ایدز یونیسف. این نقشها شامل استاندارد های حرفه ای، سازوکارهای ارجاع و هماهنگی در سطح کشوری می باشد و باید در برنامه ریزی، سیاست و راهنمایی منعکس شود.

- تقویت فعالیت بین بخشی بین بخش های دادگستری، امنیت و اجتماعی در زمینه حمایت از کودکان در فرآیند های دادرسی و ادغام مجدد در اجتماع.

ترویج هماهنگی بهتر بین بخشی و بین نهادی و جریان فعالیت عملیاتی متمرکز بر نتایج حمایت از کودک در سطوح مختلف اداری و اجرایی از طریق شیوه های ابداعی و ظرفیت گردهمایی یونیسف

۱۹. تقویت بخش رفاه اجتماعی. رویکردهای راهبردی نسبت به بخش رفاه اجتماعی باید بر توسعه ظرفیت و مدیریت و توانایی نظارت و کیفیت و کمیت منابع انسانی و نظام های بهتر نظارتی و اطلاعاتی تمرکز نماید.

- حمایت از وزارتخانه های رفاه اجتماعی به منظور پذیرش نقش بالادستی در نظام جامع ملی حمایت از کودک. این امر شامل حمایت از تقویت ظرفیت در برنامه ریزی راهبردی و هزینه های خدمات لازم می باشد. همچنین مستلزم دفاع از اختصاص متناسب بودجه است.

- حمایت از بهبودهای منظم در کیفیت و استفاده از مددکاری اجتماعی از جمله تخصص گرایی آن - ترویج توسعه قوانین و رهنمون های مقتضی به منظور بهبود کیفیت خدمات توسط بازیگران غیر دولتی و ارائه کنندگان خدمات دولتی.

۲۰. حمایت از ثبت موالید. ثبت موالید یک حق انسانی است و می تواند باعث تقویت دسترسی کودکان به حمایت حقوقی و خدمات اولیه اجتماعی ضمن بهبود داده های ملی، برنامه ریزی و بودجه شود. از اجرای قوانین ملی در زمینه سن حداقل از جمله کار کودک، استخدام کودک و ازدواج کودک حمایت می کند و برای تلاش های پیگیرانه در جایگاه کودکان از والدینشان جدا هستند ارزشمند می باشند. با مستند نمودن رابطه بین کودک والدینش و محل تولد، ثبت کسب تابعیت از طریق تولد و نسب را که به پیشگیری از بی تابعیتی کمک می کند تسهیل می نماید.

- کار کردن با والدین از جمله نهادهای مالی بین المللی، دولتها و سازمانهای غیر دولتی برای تقویت حمایت از ثبت موالید، ضمن اعمال تأکید ویژه بر گروههای آسیب پذیر و منزوی (مطروء).

فعالیت یونیسف، درس های آموخته شده و چالش ها

۲۱. یونیسف در فعالیت های مرتبط با حمایت از کودک به نحو فزاینده ای به سمت تقویت نظام از جمله اصلاح سیاست و نهادی و ظرفیت سازی وزارتخانه های رفاه اجتماعی و دولت محلی غالباً با همراهی بانک جهانی، اتحادیه اروپا و شرکای دو جانبه حرکت کرده است. در چند منطقه، یونیسف به تضمین این امر کمک کرده است که خدمات حمایت از کودک در برنامه های توسعه ملی و اسناد راهبردی کاهش فقر ادغام شده و در اصلاح نظام دادرسی ویژه اطفال نقش داشته است.

۲۲. تجربه در سطح کشوری نشان می دهد که طیفی از نقاط ورود می تواند برای تقویت نظام های حمایت از کودک از رویکردهای جایگزین مراقبت مؤسسه ای در CEE/CIS گرفته تا ایدز در کشورهای جنوب صحرای آفریقا و بهره کشی و قاچاق تجاری جنسی و در شرق آسیا و آمریکای لاتین مورد استفاده قرار گیرد.

۲۳. تقویت نظام های ملی حمایت از کودک به صورت یک کل به پرهیز از دوباره کاری هایی که غالباً بواسطه برنامه های صرفاً عمودی توسعه یافته در انزوا برای گروههای خاصی از کودکان صورت می گیرد کمک می کند که می تواند با شرکای توسعه ای بالاخص آنهایی که برای بهبود حمایت اجتماعی یا تقویت حاکمیت قانون فعالیت می کنند تشریک مساعی نماید. نظام های واکنشی حمایت از کودک باید بر تقویت برنامه ریزی موضوعات خاص از طریق تضمین این امر که اشکال خاص آسیب پذیری از جمله مواردی که با جنسیت، معلولیت، ایدز و جمعیت های بومی مرتبط هستند مورد توجه می باشند و قادر هستند تا نتایجی را برای گروههای متفاوت بسنجند استوار باشند.

۲۴. این رویکرد مبین یکسری چالش ها به ویژه در ارتباط با نقش وزارتخانه ها و بخش هاست. وزارتخانه های رفاه اجتماعی که عموماً هسته اصلی حمایت هستند، بطور کلی دچار فقر منابع هستند و غالباً از نبود منابع انسانی برای انجام حتی مسئولیت های قانونی و مقرر خود ناتوان می باشند. بخش های دادگستری و امنیتی به کودکان توجه اندکی می نمایند و بخش های آموزشی و بهداشتی علیرغم اهمیت نقش خود، غالباً فاقد سیاست های حمایت از کودک، قواعد رفتاری و آیین کار مشخصی هستند.

۲۵. تفکیک و مشخص نمودن منابع مالی برای حمایت از کودک در قالب بودجه های ملی یک پدیده در حال تکوین و ظهور است. کسب تأیید اهمیت و هزینه های حمایت از کودک یک چالش به حساب می آید. این بخش نیز کمتر از بخش های آموزش و بهداشت نیازمند بودجه، نظارت، سنجش کافی با داشتن توانایی و سیاست های لازم نمی باشد.

۲۶. تقویت نظام های حمایت از کودک، کل مسأله نمی باشد. انتظار می رود که تمرکز این نظام ها منتهی به نتایج فزاینده ای در میان مدت شود. همین که خدمات حمایت خانواده، سازو کار های ارجاع، مراقبت جایگزین، واکنش های دستگاه دادرسی و حمایت از بزه دیده در سطح محلی بهبود می یابد، سهم کودکان در بازداشتگاه و مراقبت های خانگی باید کاهش یابد، از کار خطرناک کودک کاسته شده یا حداقل سریعاً مورد توجه و رسیدگی قرار گیرد و خشونت علیه کودکان باید کاهش یابد.

III.ب. حمایت از تغییر اجتماعی

۲۷. حمایت بهتر از کودک نیازمند اقبال و اجماع اجتماعی است. مطالعه خشونت یادآوری می نماید که خشونت علیه کودکان در اندازه، دامنه و عدم گزارش دهی چشمگیر می باشد که همه آنها مورد تأیید جامعه می باشد. برخی از اشکال خشونت را که ریشه در رفتار های تبغیض آمیز و نابرابری جنسیتی و رویه های مضر دارد که می تواند عمیقاً با جوامع مرتبط باشد می توان با مشارکت همه ذینفع ها در اجتماع تغییر داد.

۲۸. در شرایط اضطراری، ایجاد خلل در یک محصول اجتماعی، هنجارهای حمایتی را از بین می برد و به شدت آسیب پذیری کودکان را نسبت به نقض حقوق خود و عوامل ترکیبی از قبیل بی خانمانی و از دست دادن سرپناه افزایش می دهد. در جوامع مبتلا به ایدز، نگرش های و رویه های تبعیض آمیز باعث تشدید آسیب پذیری کودکان خانواده های مبتلا می شود. تغییر در نگرش ها و رفتار های اجتماعی می تواند آرام باشد و لی در برخی موارد منافع آن سریعاً نمود پیدا می کند: برای مثال شناخت و آشنایی با ختنه دختران به عنوان یک پیمان اجتماعی نگرش هایی را نسبت به برنامه ریزی ایجاد می کند که منتهی به سطوح بارزی از دست کشیدن از رویه هایی در برخی جوامع به شدت تحت تأثیر (مبتلا) می گردد. همچنین هنجارها و ارزش ها نقش مهمی را در کارکرد نهادهای رسمی ایفا می کنند و جامعه مدنی و جوانان می تواند نقش های اجتماعی مهمی را که منجر به مسئولیت پذیری قوی تر دولت می شود بازی کنند.

اقدامات راهبردی در زمینه حمایت از تغییرات اجتماعی

۲۹. افزایش دانش و آگاهی و گردآوری داده ها. از سال ۲۰۰۳، یونیسف به شکل بارزی در پیشبرد شناخت و آشنایی با بعد اجتماعی برنامه ریزی حمایت از کودک مشارکت داشته است. اما به هر حال موارد زیادی است که باید از طریق انجام پژوهشهای بیشتر، گردآوری و تجزیه و تحلیل داده ها در مورد راهبرد های طولانی مدت حمایت از تغییرات رفتاری اجتماعی آموخته شود.

- گسترش مشارکت دانشگاهی به منظور تمرکز بر چالش های خاصی که با هنجار و رویه های اجتماعی مضر برای کودکان به ویژه دختران ارتباط دارد.

- دادن اولویت بیشتر به تفکیک داده های مرتبط با هنجارها و رویه های اجتماعی مرتبط با حمایت

- انجام یا ترویج ارزیابی های خارجی از اقدامات نوآورانه

- اجرای طرح های آزمایشی تغییرات اجتماعی و رفتاری و گسترش این طرح ها در مقیاس وسیع تر در جوامع انتخاب شده شهری، حومه شهری و روستایی

۳۰. تقویت نقش حمایتی خانواده ها. مطالعه خشونت قویاً توصیه می نماید که دولت ها برنامه هایی که از نظر فرهنگی مناسب و فرزند پروری حساس به جنسیت و ارائه کننده مراقبت اجرا نماید تا از خانواده ها در فراهم ساختن یک خانه عاری از خشونت حمایت نماید. چنین برنامه هایی باید شامل این موارد باشد: (الف) افزایش شناخت و آگاهی والدین و مراقبان در زمینه رشد جسمی، روانی، جنسی، شناختی نوزادان، (ب) ترویج روابط غیر خشونت آمیز و و اشکال غیر خشن تنبیه و مهارت های حل مشکلات (ج) توجه به تفاوت های جنسیتی.

- ترویج آموزش به والدین به منظور تشویق جایگزین های اعمال خشونت در تربیت کودکان
 - تأمین دسترسی بیشتر به حمایت اجتماعی برای خانواده های آسیب پذیر
 - تقویت دفاع از محو خشونت علیه زنان و دختران در خانه، مدرسه، جامعه
۳۱. تقویت نقش حمایت جوامع. جوامع ابتدائاً منبع حمایت و انسجام برای کودکان هستند. فعالیت در سطح اجتماع شیوه مؤثری برای ترویج تغییر اجتماعی به ویژه از طریق رویکردهای غیر اجباری و غیر قضایی است که بر رعایت و اجرای حقوق بشر و توانمندسازی دختران و زنان تأکید دارد.
- افزایش آگاهی عمومی و تشویق گفتگوی آزاد در کمینه حقوق کودک و رویه هایی که منتهی به انزوای اجتماعی یا آسیب به کودکان می شود.
 - تشویق کمک اعضای اجتماع به گروههای اجتماعی بهم مرتبط برای کسب اجماع لازم جهت اعمال تغییرات مثبت.
 - حمایت/ ارزیابی شبکه های اجتماعی حمایت از کودک که بر حقوق کودک نظارت نماید و تغییر رفتاری را ترویج کند و خدمات حمایتی ارائه کند و از قربانیان خشونت و رویه های مضر حمایت به عمل آورد.
۳۲. ترویج مشارکت و توانمندسازی هدفمند کودک. دخالت دادن کودکان در گفتگوی فعال و ترویج احترام به دیدگاههای آنان همانطور که در کنوانسیون حقوق کودک به آن اشاره شده است برای توانمندسازی کودکان به عنوان بازیگرانی در حمایت از خود و همسالان خود مهم می باشد. این امر شامل مشارکت کودک در فرآیند های دادرسی رسمی و غیر رسمی است.
- تقویت فعالیت یونیسف در مسایل آموزشی، بیماری ایدز و نوجوانی برای تشویق کودکان به عنوان عاملان تغییر بر اساس ظرفیت در حال تحول آنان از جمله از طریق آموزش مهارتهای زندگی، پیشگیری از بدنام شدن و تبعیض و برقراری ارتباط با همسالان
 - مشارکت و حمایت شبکه های جامعه مدنی برای ترویج مشارکت و توانمندی کودکان
 - ترویج توانمندی حقوقی دختران، پسران و خانواده ها از جمله از طریق آگاهی های حقوقی و ضوابط خدمات حقوقی و مشاوره حقوقی در سطح اجتماع
۳۳. حمایت از آموزش عمومی و گفتگوی اجتماعی. گردهم آیی های افزایش آگاهی عمومی در کاهش نگرش ها، باورهای نامطلوب و تبعیض آمیز و رویه های مضر نسبت به کودکان نقش ایفا می کنند.

- توسعه و بسط یک رویکرد ارتباطی نسبت به تغییر اجتماعی که مشوق دست کشیدن از رویه ها و هنجارهای مضر یا غیر حمایتی اجتماعی است.
- تشویق فرصتهایی برای گفتگوی آزاد در مورد عناوین حمایت از کودک در مدارس، نهادها و مراکز اجتماعی.

فعالیت یونیسف، درسهای آموخته شده و چالش ها

۳۴. یونیسف قویاً در فرآیند تهیه مطالعه خشونت از جمله از طریق سازماندهی ۹ مورد مشورت با مشارکت دولتها، نهادهای سازمان ملل، کودکان، سازمانهای غیر دولتی، رسانه ها و نهادهای پژوهشی دانشگاهی مشارک داشته است. هدف اصلی، شکستن سکوت پیرامون خشونت علیه کودکان بود. یونیسف تمایل گسترده ای را نسبت به تأیید موضوع خشونت و آمادگی دولتها برای انجام مطالعات و بررسی های مهم و جدید یافت. چالش های مربوط به داده های ضعیف، حساسیت و سنتها باید در هر حال مورد تأیید قرار گیرد.

۳۵. این موضوع به نحو فزاینده ای پذیرفته شده است که پویایی اجتماعی رویه های سنتی از قبیل هنجارهای اجتماعی مضر و پذیرش اجتماعی رفتار خشن نسبت به کودکان از طریق اقدام جمعی در حال تغییر می باشد. یونیسف و شرکا این الگوی جمعی را برای تسریع در تغییرات اجتماعی در سطح جامعه از جمله توانمندسازی زنان و دختران و ترویج برابری جنسیتی بکار می برند: علاوه بر راهبرد هماهنگ شده جهانی در زمینه حذف ختنه دختران در یک نسل، یونیسف در حال بررسی اعمال این رویکرد در سایر رویه های مرتبط با ازدواج از قبیل ازدواج کودک و مهریه می باشد. مداخله و مشارکت اجتماعی لازم برای این رویکرد چالش های کوتاه مدتی را برای ظرفیت ایجاد می نماید.

II. ج. تقویت حمایت از کودک در مخاصمات مسلحانه و بلایای طبیعی

۳۶. مخاصمات و بلایا که در نتیجه تغییرات جوی شایع تر و غالباً شدیدتر هستند خطرات حمایتی ایجاد می کنند که بدتر از خطرات موجود است. اقدامات راهبردی، مبتنی بر حقوق بین الملل بشردوستانه و بشر می باشد و تجربه وضعیت های اضطراری یونیسف می باشد. هر یک حاوی یک راهبرد و ابزار توسعه و اقدامات آموزشی و مشارکت های جدید و تقویت یافته با همتایان داخلی، سازمانهای بین المللی / داخلی نهادهای دانشگاهی و پژوهشی در سطح جهانی و ملی است. همه این موارد از طریق فرآیند های مرتبط بین نهادی از قبیل رویکرد

گروهی مربوط به "کمیته دائمی بین‌نهادی" (IASC) و مأموریت‌ها و وظایف هماهنگ شده، هر جا که مناسب باشد اجرا خواهند شد.

۳۷. تعهدات بنیادین در مورد کودکان در وضعیت‌های اضطراری که حول دسته‌هایی از نقض حمایت از حقوق کودک سازمان یافته است، واکنش قابل پیش‌بینی سریع یونیسف را تشویق کرده است. به منظور محدود نمودن دوباره کاری در تلاش‌ها، کاهش بدنامی کودکان و نوجوانان مورد نظر (هدف) و تقویت واکنش‌ها نسبت به سایر دسته‌های مهم دیگر کودکان آسیب‌پذیر، یونیسف در حال انطباق رویکرد نظام‌ها نسبت به حمایت از کودک در شرایط اضطراری و انتقالی برای مثال از طریق ساز و کارهایی در سطح اردوگاه است که کودکان آسیب‌پذیر را شناسایی کند و حمایت اولیه و ارجاع (معرفی) به طیفی از خدمات حمایتی (حمایت روانی، یافتن خانواده، دسترسی به تحصیل) را ارائه نماید. بر پیشگیری و واکنش نسبت به خشونت، بهره‌کشی و سوءاستفاده بیشتر از یک دسته خاصی از کودکان تأکید می‌شود. راهبرد فعلی مکمل تعهدات بنیادین در مورد کودکان در شرایط اضطراری است و انسجام و تشریک مساعی بین برنامه‌ریزی حمایت از کودک در شرایط اضطراری و غیر اضطراری را تقویت می‌نماید.

اقدامات راهبردی برای تقویت حمایت از کودک در مخاصمات و بلاای طبیعی.

۳. ایجاد نظام‌های ملی (محلی) حمایت از کودک. در بسیاری از بلاای طبیعی دارای مقیاس متوسط یا مخاصمات مسلحانه غیر شدید نظام‌های حمایت از کودک تا اندازه‌ای به حیات خود ادامه می‌دهند. در یک وضعیت اضطراری که سریع به وجود آمده، این نظام‌ها غالباً نقش مهمی را در واکنش قوی نسبت به وضعیت اضطراری ایفا می‌کنند. راهبرد‌های حمایتی باید مراقبت نماید که باعث تضعیف یا نابودی نظام‌های حمایت از کودک نشود و حتی الامکان به تقویت ظرفیت بازیگران ملی و محلی مسئول حمایت از کودک برای توجه به چالش‌های حمایتی در وضعیت‌های اضطراری بپردازد. این امر می‌تواند شامل بخش‌های رفاه اجتماعی حمایتی، آموزش، بهداشت، اجرای قانون و دادرسی برای توجه به موضوعاتی از قبیل شناسایی و شرایط حمایت و سازوکارهای ارجاع برای آسیب‌پذیرترین‌ها باشد.

۳۹. در جاییکه نظام‌های حمایت از کودک وجود ندارد یا به شدت تضعیف شده است بازیگران خارجی باید سازوکارهای مثبت اجتماعی با مشارکت و تقویت ظرفیت بازیگران محلی از جمله جامعه مدنی، در راستای حمایت از حقوق کودک بنا نمایند. شرایط پس از اضطرار می‌تواند

فرصتهایی را برای ایجاد حمایت بهتر پیشنهاد نماید که برای مثال باعث ایجاد یک نظام دادرسی ویژه اطفال شود.

- توسعه و اجرای یک چارچوب در زمینه نظام های حمایت از کودک در وضعیت های اضطراری و انتقالی

- حمایت از ادغام آمادگی اضطراری حمایت از کودک و برنامه ریزی واکنش در قالب سازوکارهای برنامه ریزی ملی و کمک به تجهیز دولتها و سایر بازیگران به منظور شناسایی و واکنش به چالش های فزاینده یا نوین حمایت از کودک.

- توسعه و اجرای الگوهای نظام های اجتماعی حمایت از کودک در وضعیت های اضطراری.

۴۰. حمایت از تغییر اجتماعی مثبت. راهبرد حمایت از کودک نیاز به فعالیت با جوامع و مشارکت در آموزش عمومی و گفتگوی اجتماعی را تأیید می نماید. مشارکت و توانمند سازی دختران و پسران از جمله نوجوانان در کاهش فرهنگ خشونت به طور خاص مهم است و ساز و کارهایی که پویایی خانواده و جامعه را مورد توجه قرار می دهند که بر طیفی از ادغام مجدد و نوسازی تأثیر گذارند شناسایی و ترویج خواهند شد.

- تقویت ظرفیت برای ترویج فرهنگ صلح (از قبیل توجه به عضویت در گروهها، خشونت خانوادگی و اجتماعی) از جمله شناسایی رویه های خوب در مورد مشارکت نوجوانان، خانواده ها و جوامع برای توجه به خشونت و بسیج جوانان برای تغییر مثبت اجتماعی

- توسعه و بسط رویکردهایی برای توجه بهتر به تغییر اجتماعی در دوره انتقال به عنوان نتیجه شرایط اضطراری، بالاحص کودکان و نوجوانان به عنوان نتیجه شرایط اضطراری.

۴۱. بررسی، روزآمد نمودن، توسعه و اجرای رهنمون ها و ساز و کار های دارای چند طرف ویژه وضعیت اضطراری. رهنمون دارای چند طرف همکاری مؤثر را به ویژه در وضعیت اضطراری تسهیل می نماید. فرآیند رهنمون در حال توسعه مشترک غالباً محصول بهتری را ارائه می نماید. رهنمون دارای چند طرف بین نهادهای سازمان ملل متحد، سازمانهای غیر دولتی و سازمانهای بین الدولی بسط یافته است که عبارتند از رهنمون های "کمیته دائمی بین نهادی" (IASC) در زمینه خشونت های جنسیتی، و ایدز، اصول پاریس، خلع سلاح ملل متحد، استانداردهای الحاق مجدد، اصول راهنمای کودکان بدون همراه و جداشده، استانداردهای حداقل در مورد وضعیت های اضطراری و سایر استانداردهای در حوزه مین های زمینی، سلاحهای کوچک و بقایای مواد منفجره باقیمانده از جنگ.

- توسعه و بسط رهنمون و ساز و کارهایی برای واکنش بهتر به دغدغه های حمایت از کودک در طی و پس از بلایای طبیعی و توجه به موضوعات در حال تکوین از قبیل دادرسی در وضعیت های اضطراری، اصلاح بخش امنیتی و مشارکت کودکان در ساز و کار های دادرسی انتقالی.
- حمایت از فعالیت های "کمیته دائمی بین نهادی" (IASC) و سایر رهنمون های موجود از جمله ساز و کارهای نظارتی و گزارش دهی بر اساس قطعنامه شماره ۱۶۱۲ شورای امنیت.
- مشارکت فعالانه در رویکردهای بین نهادی در زمینه حمایت
- شناسایی فرصت های برای آموزش کارکنان عملیات های صلح سازی در مورد استانداردهای مرتبط با حمایت از کودک

فعالیت یونیسف، درس های آموخته شده و چالش ها

۴۲. تعهدات بنیادین در مورد کودکان در وضعیت های اضطراری به نیل به پیشرفتهایی در حوزه حمایت از کودک کمک کرده است. یونیسف همچنین نقش فعالی را در توسعه استانداردها، ابزارها و ساز و کارهای بین نهادی بین المللی ایفا کرده است. این تلاش ها، واکنش ها نسبت به یافتن خانواده و شرایط حمایت روانی در بلایای طبیعی و پیشگیری از استخدام و الحاق مجدد کودکان در نیروها و گروههای مسلح را تقویت کرده است. تعهدات بنیادین در مورد کودکان در وضعیت های اضطراری و استانداردهای مشترک توانایی یونیسف را برای هماهنگی و مشارکت در راهبردهای مشترک با شرکایمان بهبود بخشیده است. قالب حمایتی در جایکه یونیسف مرکز حمایت از کودک است همکاری فزاینده بین شرکا را در سطحی گسترده فراتر از بازیگران سنتی حمایت از کودک تشویق می نماید.

۴۳. تخصص و راهنمایی قابل ملاحظه و شبکه های گسترده ای برای موضوعات خاص و دسته هایی از کودکان در وضعیت های اضطراری وجود دارد و توسعه و اجرای نظام های حمایت از کودک در وضعیت های اضطراری ضمن تداوم توجه به طبقه بندی های خاص نقض حمایت از کودک از قبیل موارد موجود در مخاصمه مسلحانه، اشغال نیروهای بیگانه، نسل کشی، جرایم علیه بشریت، تروریسم یا گروگان گیری یا در جایکه نیروهای حفظ صلح اعزام می شوند مستلزم تلاش، نظارت و حمایت مستمر است. در وضعیت های انتقالی، نوسازی بخش اجتماعی را نمی توان به عنوان یک اولویت قلمداد نمود. اما به هر حال حقوق کودکان می تواند مبنای مشترکی برای گفتگو و اولویت بخشیدن به کودکان در تلاشهای مربوط به بازتوانی باشد.

۴۴. همکاری بین نهادها به بهبود کارآیی فعالیت های حمایت از کودک سازمان ملل متحد کمک نماید. در این راستا، یونیسف در اقدامات و فعالیت های بین نهادی مشارکت می کند و از تلاش هایی برای ادغام حمایت از کودک در داخل فعالیت همه بخش های مرتبط حمایت می نماید. همچنین یونیسف به ترویج موضوعات حمایت از کودک در مأموریت های منسجم و هماهنگ سازمان ملل متحد از طریق افزایش مالکیت و شناخت دغدغه های حمایت از کودک در بین رهبری چنین مأموریت هایی ادامه خواهد داد.

III. اولویت در حوزه های عرضی

III. الف. فراهم سازی ادله و مدیریت دانش

۴۵. بهبود گردآوری و تجزیه و تحلیل و استفاده داده ها مبنای همه حوزه های کاری یونیسف می باشد. این راهبرد در صدد تقویت مبنای ادله در مورد حمایت از کودک است در سایر عرصه های دانش مشارکت دارد و تضمین می نماید که ادله برای بهبود سیاستها و قوانین و اجرای آنها به شکل مؤثری مورد استفاده قرار می گیرد. نظارت ملی حمایت از کودک قوی تر و مطالعه کشوری بخش مهمی از این تلاش ها را تشکیل می دهد. یونیسف، با داشتن رهبری فکری در این حوزه گام های بیشتری را در زمینه ترویج پژوهش برخواهد داشت بر مبنای مستحکم ارائه شده توسط مرکز پژوهشی اینوچنتی یونیسف و شرکای آگاهی دهنده خارجی و یکپارچه سازی، تجزیه و تحلیل و انتشار اطلاعاتی در زمینه حمایت از کودک در سطح جهانی و منطقه ای، یونیسف نقش رهبری فکری خود را در این حوزه انجام می دهد.

اقدامات راهبردی در زمینه تقویت فراهم سازی ادله و مدیریت دانش

۴۶. تقویت ظرفیت های تحلیلی. یونیسف ظرفیت و مشارکت داخلی خود را از جمله با دانشگاهیان برای ایجاد و تقسیم و استفاده از دانش، داده ها و تجزیه و تحلیل با کیفیت بالا در زمینه حمایت از کودک تقویت خواهد نمود. حمایت بیشتر در مورد ظرفیت دولتها شرکا و جوامع برای گردآوری و اجرای ابزارهای اطلاعاتی در زمینه حمایت از کودک اساسی است. - تقویت کمکها و حمایت های فنی در مورد گردآوری داده ها و ظرفیت مرتبط از طریق ساز و کارهای چند جانبه و دوجانبه.

- حفظ و نگهداری یک مخزن (منبع) از دانش، رویه های خوب، ابداعات و درسهای آموخته شده در زمینه حمایت از کودک و تضمین انتشار آنها

- ایجاد مجموعه ای از رویه هادر زمینه مسایل حمایت از کودک

۴۷. بهبود نظارت بر موضوعات حمایت از کودک

مطالعه خشونت توصیه می نماید که دولتها نظام های گردآوری داده ها و اطلاعات را به منظور شناسایی زیر گروههای آسیب پذیر، سیاست های اطلاع رسانی و پیشرفت به سمت هدف پیشگیری از خشونت علیه کودکان بهبود بخشند. همچنین نیاز به نظام های نظارتی و گزارش دهی جهانی برای ارائه داده های مبنایی وجود دارد. گردآوری داده های ملی در زمینه حمایت از کودک باید مستمر باشد و شامل تفکیک آنها بر اساس جنسیت، سن و سایر عوامل آسیب پذیری باشد که مشوق مسئولیت دولت برای نتایج حمایتی است. یونیسف به نقش رهبری خود در توسعه جهانی حمایت از کودک ادامه خواهد داد و بر پیوند بین ساز و کار های نظارت بر حقوق کودک و نظارت بخشی بر موضوعات حمایت از کودک تأکید خواهد نمود.

- گرد هم آوردن شرکا برای نیل به اجماع در زمینه شاخص های حمایت از کودک و ترویج نظارت منظم محلی، ملی و جهانی
- تقویت ضرایب حمایت از کودک در سنجش چند وجهی شاخص و مرسوم نمودن این موارد در چارچوب سنجش چند وجهی شاخص و سایر اقدامات گردآوری داده های مرتبط.
- در شرایط اضطراری، ایجاد اجماع، حمایت و اجرای شاخص های برای ارزیابی های استاندارد شده سنجش چند وجهی شاخص در وضعیت های اضطراری و سنجش تأثیر مداخلات
- حتی الامکان ادغام منظم و اضطراری نظارت و گزارش دهی نظام حمایت از کودک و قطعنامه ۱۶۱۲ شورای امنیت در زمینه ساز و کار های نظارت و گزارش دهی در چارچوب های مرتبط

۴۸. تقویت پژوهش و مطالعه چالش های حمایت از کودک. تقویت ظرفیت های ملی حمایت از کودک مستلزم تجزیه و تحلیل کامل خطرات حمایت از کودک، سیاستها، ساختار و خدمات موجود که هدف آنها حمایت از کودکان است و ادغام دیدگاههای خود کودکان می باشد. موضوعاتی که ممکن است به نظر از کشوری به کشور دیگر مشابه و یکسان باشد از قبیل زندگی و کار کودکان در خیابان می تواند ناشی از اوضاع و احوال به شدت متفاوتی باشد. تجزیه و تحلیل وضعیت حمایت از کودک می تواند فعالیت یونیسف و سایر شرکای ملی، سازمان ملل و توسعه را

- آگاه نماید. پژوهش در زمینه موضوعات در حال تکوین که بر نیازهای حمایت از کودک تأثیر گذار است لازم است که شناسایی و منتشر شود.
- بهبود و استاندارد نمودن ارزیابی حمایتی به منظور نشان دادن تأثیر و کمک به هماهنگ سازی رویکرد های موفق
 - بهبود تجزیه و تحلیل وضعیت حمایت از کودک برای گنجاندن بررسی های حقوقی و سیاستی و تجزی و تحلیل های محیط جنسیتی و سیاسی
 - شناسایی و انجام تحقیقاتی در خصوص خلاء های ادله ای از قبیل کارآمدی هزینه مداخلات متعدد، هزینه حمایت از کودک، ارزیابی برنامه های ادغام مجدد کودک، پژوهشهای طولی، دستور کار امنیت جهانی و حمایت از کودک، و حمایت از کودک و تغییرات فیزیکی محیط زیست
 - تشکیل یک گروه عالیرتبه مشورتی در زمینه حمایت از کودک به منظور شناسایی و حمایت از نیازهای پژوهشی جهانی، منطقه ای و ملی
 - یکپارچه نمودن، تجزیه و تحلیل و انتشار اطلاعات در زمینه حمایت از کودک در وضعیت های اضطراری و ترویج و تشویق پژوهش های بیشتر.

فعالیت یونیسف، درس های آموخته شده و چالش ها

۴۹. تلاش های بیشتری لازم است که بر ادله محکم و شناخت کامل از عوامل محلی و ملی مرتبط با حمایت از جمله جنسیت، و داده ای که تصمیمات را اطلاع می دهد و حمایت از پیگیری پیشرفت مبتنی باشد. در حمایت از کودک چالش های خاصی به هر یک از این موارد ارتباط دارند: به سختی بتوان داده هایی را در خصوص موضوعاتی که غیر قانونی، نامشروع یا حساس هستند گردآوری نمود؛ عوامل محلی اجتماعی شاخص های مهمی در زمینه حمایت هستند؛ و ارزیابی نسبتاً اندک و دارای کیفیت متغیری است.
۵۰. از سال ۲۰۰۲، یونیسف با بسیاری از شرکا برای معرفی شاخص های استاندارد شده مشترک حمایت از کودک فعالیت کرده است. شرکای فعال در زمینه توسعه و گردآوری داده های شاخص حمایت از کودک شامل سازمان بهداشت جهانی، سازمان بین المللی کار، برنامه توسعه ملل متحد، اداره آمار سازمان ملل، انجمن بین المللی پیشگیری سوءاستفاده و بی توجهی نسبت به کودکان و اعضای هیأت هماهنگی بین نهادی در زمینه دادرسی ویژه اطفال می باشند.
۵۱. اگر چه شناسایی شاخص های حمایت از کودک و گردآوری داده ها به شکل بارزی از سال ۲۰۰۲ بهبود یافته است ولی گردآوری داده ها حرکت آرامی داشته است. داده های جهانی در

زمینه موضوعات قابل سنجش از طریق بررسی خانوار از جمله ثبت موالید، کار کودک، ازدواج کودک، ختنه دختران، معلولیت و تنبیه کودک توسط یونیسف گردآوری می شود. در مورد شاخص ها توافق شده است ولی داده هایی در مورد دادرسی ویژه اطفال، مراقبت رسمی که مستلزم نظام های ملی اطلاعات اجرایی است، در جهان وجود ندارد. داده های جهانی در مورد خشونت در مدارس، سلاح های کوچک و سبک، و سایر موضوعاتی که به طور استثنایی حساس می باشند یا دارای ماهیت جنایی است از قبیل قاچاق و سوء استفاده جنسی در اختیار نمی باشد. نظام مدیریت پایگاه اطلاعاتی DevInfo برای گنجاندن داده های حمایت از کودک توسعه داده می شود. EPI-Info در چند کشور تحت تأثیر برای نظارت بر مجروحیت ها و مرگ و میر های ناشی از مین های زمینی استفاده می شود.

۵۲. چندین دولت شیوه های اجباری گردآوری داده ها را تصویب کرده اند و کشورهای در حال اضافه نمودن شاخص های کلیدی حمایت از کودک در برنامه های ملی توسعه هستند. داده ها غالباً به طور ناکافی بر اساس متغیرهایی از قبیل معلولیت تفکیک شده اند که به سیاستگذاران اطلاعات لازم برای شناسایی و برنامه ریزی سیاست ها یا خدمات مقتضی برای آنها می که در معرض بیشترین خطر یا انزوا یا کمترین خدمات هستند ارائه نمی کند.

۵۳. ارزیابی منظم تر اقدامات حمایت از کودک، یادگیری را در چارچوب یا فراتر از یونیسف بهبود خواهد بخشید. ادله تأثیر برنامه ریزی به شدت در حال استفاده توسط بخش های متفاوت می باشد همانطور که مطالعه خشونت نشان داده است. یونیسف باید برای یافتن و انتشار چنین ادله ای و توجه به دستور کار پژوهشی حمایت از کودک فعالیت بیشتری انجام دهد.

III. ب. عوامل ایجاد کننده و تسریع کننده تغییر

۵۴. از یونیسف انتظار می رود تا نقش رهبری در موضوعات حمایت از کودک بر عهده بگیرد. این امر به یونیسف میزان زیادی از مسئولیت را برای اقدام به عنوان یک مدافع، میزبان و شریک می دهد که مشوق و نه از بین برنده مشارکت دیگران باشد.

۵۵. مداخلات حمایت از کودک می تواند از طریق تأثیر ظرفیت بالقوه مشارکت با نهادهای سازمان ملل، نهادهای مالی بین المللی، دولتهای ملی، جامعه مدنی، بخش خصوصی و جوامع اعتقادی تسریع و افزایش یابد. یونیسف همچنین دارای کارکرد تسریع کننده مفیدی در واسطه گری کمکهای بالقوه و مداخله شرکا در زمینه حمایت و اقدام می باشد. مهم است که تأکید شود که همین طور که یونیسف از برنامه های موضوعی دور می شود، هنوز به کنترل انرژی و حمایت

بالقوه از مشارکت های موضوعی نیاز است. کارکرد تسریع کننده و ایجاد کننده یونیسف بواسطه ایجاد و تبادل دانش و داده ها و تجزیه و تحلیل موضوعات حمایتی تقویت و بسط می نماید.

اقدامات راهبردی در زمینه عوامل ایجاد کننده و تسریع کننده تغییر

۵۶. ترویج توسعه و اجرای رهنمون های مشترک دارای چند طرف برای برنامه ها و دفاع. یونیسف پیگیر مشارکت ها و شبکه های موجود برای توسعه مواضع و رویکرد های برنامه ریزی مشترک از طریق برنامه ریزی شرکا برای ارائه حمایت بهتر است.

- استفاده از چارچوب های مشارکتی موجود و ایجاد قالب های جدید برای توسعه و حمایت از اجرای رویکردهای مشترک نسبت به برنامه ریزی حمایت از کودک

- ایجاد تعهدات عمومی و دولتی عمده نسبت به گروههای خاص کودکان تحت تأثیر (مبتلا) - از قبیل کودکان یتیم یا مبتلا به ایدز، کودکان قاچاق شده یا کودکان دارای معلولیت - ضمن تشویق یک رویکرد گسترده نسبت به برنامه ریزی

- میزبانی و رهبری پیرامون موضوعات مهم اضطراری حمایت از کودک از جمله "کمیته دائمی بین نهادی" (IASC) قالب فرعی حمایت از کودک، حمایت روانی، کودکان جدا شده از خانواده، دادرسی برای کودکان، کودکان بطور غیر قانونی استخدام شده یا مورد استفاده قرار گرفته در مخاصمات مسلحانه و آموزش خطرات مین

۵۷. تشویق همکاری بخش خصوصی. بخش خصوصی غالباً نقش مهمی در حمایت از کودک ایفا می کند. بر اساس موفقیت های مشارکت انفرادی یک گفتگوی گسترده با بخش خصوصی را تشویق خواهد شد. تلاش ها به سمت تشویق مسولیت جمعی اجتماعی برای اهداف حمایت از کودک در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته و در شرایط اضطراری حرکت خواهد نمود.

- توسعه گفتگو با شرکای دارای شخصیت حقوقی ضمن تأکید بر ترویج رویه های خوب و ارتباط با سایر شرکای متخصص به منظور شناسایی اقدامات مناسب در سطح جهانی، منطقه ای و کشوری.

۵۸. یافتن منافع بالادستی در زمینه حمایت از کودک از طریق مشارکت ها. مشارکت ها با سازمانهای دو جانبه و چند جانبه از قبیل نهاد مالی بین المللی، می تواند باعث ایجاد سرمایه گذاری های بیشتری در بخشهای دارای مسولیت حمایت از کودک شود. یونیسف با شرکا برای ترویج حمایت راهبردی بیشتر نسبت به نهادهای مسؤل دولتی در زمینه حمایت از قبیل رفاه اجتماعی فعالیت خواهد کرد و تضمین خواهد نمود که اهمیت حمایت از کودک به رسمیت شناخته می شود و به طور منظم در

اقدامات توسعه اقتصادی مورد توجه قرار خواهد گرفت. همچنین یونیسف از ادغام راهبرد های واکنشی و آمادگی در شرایط اضطراری برای حمایت از کودک در عملیات های ملی و حفظ صلح حمایت خواهد کرد.

- بررسی گنجاندن حمایت از کودک در قالب دادرسی، حاکمیت، حمایت اجتماعی و سایر دسته بندی های حمایت با کمک کنندگان مالی و نهاد های شریک

- حمایت از ادغام اولویت های حمایت از کودک در اصلاحات بشردوستانه و عملیات های صلح سازی و حمایت از صلح از جمله در مراحل اولیه تدوین مأموریت.

- توسعه استفاده از تجزیه و تحلیل های سودمند در گزینه های راهبرد حمایتی از جمله با نهادهای مالی بین المللی و بخش خصوصی پیرامون موضوعات توسعه اقتصادی.

- مشارکت در شبکه های جهانی آموزش حمایت از کودک مرتبط با شرایط اضطراری و توسعه ای.

- گنجاندن ظرفیت واکنش و آمادگی در شرایط اضطراری در فرآیند های برنامه ریزی ملی - به ویژه برای مثال در کشور های بلا خیز، در اسناد ملی راهبردی فقر زدایی، چارچوب های کمکهای توسعه ای سازمان ملل متحد، ارزیابی مشترک کشور و چارچوب های کمک کشوری.

- ایجاد مشارکت و افزایش ظرفیت کشورهای مشارکت کننده در نیروهای حفظ صلح به منظور اینکه نیروهای آنها در یک محیط حامی برای کودکان در هنگام مأموریت نقش آفرینی خواهد کرد.

۵۹. تقویت دفاع. یونیسف حمایت از کودک را از طریق فعالیت های ترویجی و حمایتی در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته بواسطه پژوهش، ادله و مشارکت های موجود و فرصت های جدید ترویج خواهد نمود. ایجاد ارتباط بین برنامه ریزی و اقدامات ترویجی و حمایتی یا تلاش های بالادستی یا پایین دستی می تواند به طور خاص مؤثر باشد. یونیسف با کمیته حقوق کودک، دفتر نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد در زمینه کودکان و مخاصمه مسلحانه، و دفاتر کمیساریای عای حقوق بشر و پناهندگان سازمان ملل متحد مهم خواهند بود. مشارکت با جامعه مدنی و جوانان در این تلاش ها یک اولویت خواهد بود.

- تشکیل گروههای کارشناسی عالیرتبه حمایت از کودک به منظور تقویت شناسایی موضوعات و واکنش های مهم و در حال تکوین (این امر می تواند شامل خشونت گروهها، سوءاستفاده از کودکان در تصاویر فضاهای مجازی، و کودکان و مهاجرت باشد)

- تهیه و بسط راهبردهایی برای حمایت از ادغام اهداف حمایت از کودک در دستور کار های توسعه ای، حاکمیت قانون و حقوق بشر.

فعالیت با نمایندگان مجلس به منظور تشویق توجه سیاسی و قانونگذاری به دغدغه های حمایت از کودک

- شناسایی و استفاده از فرصت هایی برای اعلام بر نقض خاص حقوق حمایتی از کودکان به ویژه زمانی که انجام آن می تواند به ایجاد یک تفاوت مشخص کمک نماید یا مشارکت در تغییرات مثبت در نگرش ها، رویه ها یا سیاست ها در میان مدت یا کوتاه مدت.
- حمایت از فعالیت های ترویجی و حمایتی برای مقابله با خشونت علیه کودکان از طریق همکاری و حمایت از نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد و گروه بین نهادی در زمینه خشونت علیه کودکان و پیگیری منظم توصیه های مندرج در مطالعه دبیر کل سازمان ملل متحد در زمینه خشونت علیه کودکان
- در کشورهای صنعتی، بر مبنای اقدامات جهانی و فعالیت کمیته های ملی برای یونیسف به منظور اقدامات ترویجی و حمایتی برای توجه بیشتر به حمایت از کودک
- توسعه اقدامات آموزشی و مشارکت های دانشگاهی در زمینه حمایت از کودک

فعالیت یونیسف، درس های آموخته شده و چالش ها

۶۰. مشارکت گسترده حمایت از کودک در سطح جهانی در سند مرجع راهبردی (سند پیش زمینه منضم به راهبرد) نشان داده می شود. بسیاری از این مشارکت ها نیز در سطوح ملی و منطقه ای مؤثر و فعال هستند و یونیسف در هزاران مشارکت به عنوان بخشی از برنامه ریزی و فعالیت های ترویجی و حمایتی در سطح کشوری مشارکت دارد. بیشتر پیشرفتهای می تواند در مشارکت ها و اقدامات ترویجی و حمایتی ایجاد شود به ویژه با لحاظ نقش رهبری یونیسف در حمایت از کودک، فرصت های ارائه شده توسط فرآیندهای مستمر انسجام سازمان ملل متحد دستور کار کارآیی کمک، و همکاری با ارکان نهادهای مالی بین المللی و بخش خصوصی.

۶۱. مشارکت سازی پیرامون دادرسی برای کودکان نمونه ای از استفاده خوب از محیط ایجاد شده توسط اقدامات مرتبط سازمان ملل متحد می باشد. گزارش های حاکمیت قانون و تصمیمات مرتبط دبیر کل یونیسف را به عنوان نهاد پیشرو در زمینه دادرسی ویژه اطفال شناسایی می کند که سازمان را قادر می سازد تا فرآیندی را با سایر نهادها برای تهیه و بسط یک رویکرد گسترده سازمان ملل متحد نسبت به دادرسی کودکان ایجاد نمایند. این امر فراتر از کودکان معارض با قانون است که نگرش گسترده تری نسبت به رفتار با کودکان در قالب بخش های مجری قانون و دادگستری اعمال می نماید. این رویکرد باید نهایتاً توجه مبذول شده به کودکان را در سراسر فعالیت حمایت شده حاکمیت قانون سازمان ملل متحد بر مبنای دستور کار گسترده تر اصلاح بخش های حاکمیت، امنیت و دادگستری یعنی حوزه هایی که در آن دادرسی کودکان می تواند به آسانی ادغام شود تقویت و بسط نماید.

۶۲. تفاهم نامه فعالیت کودکان یک همکاری بین یونیسف، بانک جهانی و سازمان بین المللی کار/ برنامه بین المللی در زمینه محو کار کودکان می باشد. برنامه مشترک پژوهشی تفاهم نامه فعالیت کودکان گزارش هایی را در زمینه ارتباط بین تحصیل، بهداشت و کار کودک تهیه کرده است و شروع به مشارکت در فعالیت های ترویجی و حمایتی کرده است. با این حال، گنجاندن کار کودک در حوزه های دارای اولویت از قبیل فعالیت توسعه ای اقتصادی و اجتماعی بانک جهانی یا اهداف حمایت اجتماعی سازمان بین المللی کار نیازمند پیشرفت است.

۶۳. یونیسف دارای پیشینه طولانی در زمینه مشارکت با بخش خصوصی برای حمایت از کودک از قبیل فعالیت های گسترده و قواعد رفتاری می باشد. نمونه های امیدوارکننده ای از کاهش و حذف استفاده از کودکان در کارخانجات، صنایع کشاورزی و استخراجی، بهره کشی جنسی از کودکان در ارتباط با مسافرت و گردشگری و فروش تصاویر مبین سوء استفاده از کودک وجود دارد. در بسیاری از موارد، شرکت ها اقداماتی را در جهت پیشگیری از بهره کشی از کودکان در بخش های خود اتخاذ کرده اند و در تهیه و تدوین سیاست عمومی به عنوان گروه های ذی نفوذ، مدافعان و مبلغان تأثیر گذار بوده اند.

۶۴. فعالیت های ترویجی و حمایتی پیرامون موضوعات حمایت از کودک در کشورهای صنعتی به نحو فزاینده ای توسط کمیته های ملی یونیسف - تقریباً همیشه از طریق مشارکت با سایر سازمانهای جامعه مدنی - در مورد موضوعاتی از قبیل قاچاق کودکان (کمیته انگلستان) و ختنه دختران (کمیته سوئیس) انجام شده است.

۶۵. نقش جوانان در فعالیت های ترویجی و حمایتی در زمینه حمایت بدیهی تر و آشکارتر شده است. نوجوانانی که با چالش های حمایتی مواجه هستند مدافعان بسیار کارآمدی در زمینه خشونت علیه کودکان و تأثیر مخاصمه مسلحانه و شکستن سکوت در مورد موضوعات حساس بوده اند.

IV. نتایج تأثیر گذار از طریق استفاده راهبردی منابع

۶۶. یونیسف تلاش هایش را برای افزایش دانش و آگاهی در مورد کلیه کارکنان اعضا در ارتباط با حمایت از کودک، تقویت بیشتر مهارت های کارکنان حمایت از کودک، و اعزام کارکنان برای تأثیر بیشتر شدت خواهد بخشید. فعالیت با شرکا نیز از افزایش تأثیر منابع مالی تقویت خواهد شد. یونیسف قواعد رفتاری یا استانداردهای اخلاقی را برای منابع انسانی و رویه های تجاری که مبین اصول حمایت از کودک است ترویج خواهد نمود.

۶۷. کارکنان. هزینه های حمایت از کودک یونیسف مبین ارائه خدمات اندکی است و تقریباً تأمینی ندارد و عمدتاً از طریق توسعه ظرفیت، حمایت‌های فنی، فعالیت‌های ترویجی و حمایتی برای اثر گذاری بر سیاست‌ها و خط‌مشی‌ها، ارتباط‌سازی و اتحاد‌سازی اقدام می‌شود. این فعالیت‌های تعاملی مستلزم کارکنان بسیار با تجربه‌ای است. در نبود کارکنان کافی حمایت از کودک دارای مهارت‌های لازم، اهداف حمایت از کودک نمی‌تواند برآورده شوند.

۶۸. کارکنان بخش حمایت از کودک بطور سنتی دارای سوابقی در رشته‌های حقوق، مددکاری اجتماعی و وکالت هستند و همچنین نیازمند قضاوت سیاسی و مهارت‌های تجزیه و تحلیلی می‌باشند. تقویت سیاست اجتماعی، علوم رفتاری و تغییرات اجتماعی، توسعه سازمانی؛ و شبکه‌سازی و هماهنگی بی‌اندازه مهم است. نمایندگان و کارکنان کشورها در سایر بخش‌ها نیز نیازمند مهارت‌هایی برای مبنی نمودن حمایت از کودک در طیف وسیعی از برنامه‌ریزی و دفاع یونیسف هستند.

۶۹. در تقویت کارکنان در سطوح کشوری، منطقه‌ای و دفتر مرکزی، مدت زمان اشتغال کارکنان برای حفظ کارآیی بسیاری از مشارکت‌های حمایت از کودک باید مد نظر قرار گیرد.

اقدام راهبردی

- اتخاذ برنامه‌ریزی انسانی راهبردی برای ادغام این ظرفیت‌ها در استخدام و آموزش
 - طراحی یک راهبرد آموزشی متحد در زمینه کارکنان غیر حمایتی.
۷۰. بودجه. حمایت از راهبردهای طولانی مدت در حمایت از تقویت نظام‌ها و تغییر اجتماعی به صورت یک چالش باقی مانده است. تأمین بودجه در زمینه حمایت از کودک در کشورهایی که به آن اولویت کمتری داده‌اند نیز یک چالش بوده است. راهبردها باید به منظور تقویت حمایت از اقدامات حمایت از کودک توسعه و بسط یابند.

اقدام راهبردی

- انجام بررسی چگونگی بیشترین تأثیر منابع اضافی در زمینه حمایت از کودک از طریق دولت‌ها، بخش خصوصی، سازمان ملل متحد و شرکای نهاد‌های مالی بین‌المللی و سایر حوزه‌های اولویت یونیسف.
 - برگزاری جلسات سالیانه گروه‌های ارائه‌کننده کمک مالی حمایت از کودک.
۷۱. اعمال اصول حمایت از کودک در عمل. اصول حمایت از کودک نیز در منابع انسانی و رویه‌های تجاری یونیسف منعکس شده است و در قالب خانواده گسترده‌تر سازمان ملل متحد تسری یافته است. در سال‌های اخیر، یونیسف به سیاست عدم تسامح (عدم تحمل) نسبت به سوءاستفاده و بهره‌کشی

جنسی توسط کارکنانش یاسایرینی که مستقیماً وابسته به سازمان هستند متعهد شده است. به علاوه، بولتن دبیر کل در زمینه تدابیر خاص در زمینه حمایت در برابر بهره کشی و سوء استفاده جنسی مجموعه قواعد رفتاری برای همه کارکنان سازمان ملل متحد ایجاد کرده است.

اقدام راهبردی

- انعکاس سیاست عدم تسامح نسبت به بهره کشی و سوء استفاده جنسی از کودکان از طریق گنجاندن ضوابط سیاست در قراردادهای کارکنان یونیسف، نهادهای همکار یونیسف و طرف های قراردادیونیسف (فروشنندگان کالای یونیسف)
- بررسی منابع انسانی و رویه های تجاری در ارتباط با تقویت حمایت در برابر سایر اشکال بهره کشی و سوء استفاده.

۷. پیگیری پیشرفت.

۷۲. شاخص های نتایج حمایت از کودک در قالب طرح راهبرد میان مدت پیگیری می شوند. علاوه بر نظارت بر نتایج، یونیسف در حال فعالیت در زمینه توسعه پیگیری گنجاندن شاخص های مهمی است که در حال حاضر به طور گسترده استفاده نمی شوند و سنجش یکپارچگی تلاشهای حکومت برای بهبود حمایت از کودک می باشد. یونیسف تدابیر و ضوابط ذیل را برای سال ۲۰۱۰ پیشنهاد می نماید:
- بررسی دوسالانه پیشرفت های حمایت از کودک به همراه گزارش ارائه شده در زمینه وضعیت حمایت از کودک توسط یک مجمع راهبری عالیرتبه بررسی پیشرفت حمایت از کودک
 - بررسی سیاستها و شیوه های حمایت از کودک در نظام های متخب آموزشی و بهداشتی
 - پیگیری کمکهای توسعه ای رسمی مرتبط با حمایت از کودک
 - ایجاد یک معیار جهانی در زمینه دادرسی ویژه اطفال و مراقبت جایگزین
 - بررسی ارزشمندی نتایج برنامه در برنامه های حمایت از کودک مورد پشتیبانی یونیسف

۶. نتیجه گیری.

۷۳. امنیت و حمایت باید برای همه کودکان در همه جا یک قاعده و اصل باشد. دولتها تعهدات گسترده ای را در زمینه پیشگیری از کودکان از مورد سوء استفاده و بهره کشی قرار گرفتن و واکنش مؤثر در زمانیکه این موارد وجود دارند قبول کرده اند. حتی در کشورهایی که منافع زیادی در حیات و آموزش و تحصیل کودکان دارند به هر حال حمایت کامل از کودک در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه دست نیافتنی باقی مانده است.

۷۴. در طی دهه گذشته، حمایت از کودک در دستور کار یونیسف و جامعه بین‌المللی بیشتر شده است. شناسایی گسترده‌ای از این واقعیت وجود دارد که کودکان در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه با خطرات حمایتی و ماهیت فرامرزی بسیاری از موضوعات حمایتی مواجه هستند. همچنین تأیید گسترده‌ای از ارتباط بین حمایت بهبود یافته از کودک و دستیابی پایدار به اهداف توسعه هزاره وجود دارد. از آنجا که این راهبرد به روشن شدن کمک می‌کند فرصت‌های زیادی در زمینه تقویت توجه به حمایت از کودک در برنامه‌های توسعه ملی در قالب حاکمیت قانون و سایر تلاش‌های تقویت‌کننده‌های بخش برای ایجاد حمایت اجتماعی واقعی و بهبود واکنش‌های بشر دوستانه وجود دارد. توانایی یونیسف برای استفاده از این فرصت‌ها به یک مبنای ادله‌ای، موشکافی و تدقیق و اجرای دروس آموخته شده توسط کلیه بازیگران توسعه و حمایت از کودک و عهده دار شدن رهبری در زمینه مدیریت دانش و تقویت و استفاده مؤثر از مشارکت بستگی خواهد داشت.

VII. پیش نویس تصمیم

۷۵. توصیه می‌شود که هیأت اجرایی پیش نویس تصمیم ذیل را تصویب نماید:

هیأت اجرایی

راهبرد یونیسف در زمینه حمایت از کودک (E/ICEF/2008/5/Rev.1) به عنوان سند راهبردی یونیسف در زمینه برنامه‌ها و اقدامات در زمینه پشتیبانی از حمایت از کودک مورد تأیید و پشتیبانی قرار می‌دهد.